

POD NEBIE

44.číslo
júl - august 2014

RADOŠŤ Z MALIČKOSTÍ

Svedectvá nielen o
maličkostiach (str. 6 - 9)

O netolernacii - kedy
je správna? (str. 22 - 23)

Každá žena je stvorená
pre Love story (str. 25 - 27)

Naším cieľom je:
PRINÁSAŤ ĽUDOM, ČO JE NOVÉ
POD NEBOM A SPOLOČNE SA
PRIBLIŽOVAŤ K BOHU

REDAKCIA

Adriána „Adá“ Hellebrandtová, Romana „romana“ Hlaváčková, Monika „Mony“ Debnárová, Daniela Barborová, Júlia „Juli“ Tisovská, Katarína „K.“ Škvarková, Jakub „Kubbči“ Tužinský, Tomáš Garaj, Margaréta Mašírová, Patrícia Patíková

GRAFIKA

Lucia Budinská | Titulka: Matúš Maruniak

GRAMATIKA

Andrea Palajová, Katarína Valentovičová, Martina Hubáčová

DUCHOVNÝ VEDÚCI

s. Františka Čáčková OSF

KONTAKT

casopis.podniebie@gmail.com

WEB

aktuality.mojakomunita.sk/web/podniebie
www.facebook.com/PodNebie

Časopis PodNebie zastrešuje
spoločenstvo Dom chvály v Novej Bani

OBSAH

EDITORIÁL | 3

FRANTIŠKA PÍŠE, ŽE... | 3
To, čo zaváňa všednosťou, môžeš
naplniť nevšednou láskou

AKCIE | 4 - 5

Koncert Simy Martausovej | Letné akcie

SVEDECTVÁ | 6 - 9

Mladí také malé povzbudenie | Malé veci môžu
veľa znamenať | Nečakané prekvapenie | On koná
v maličkostiach | Na Boha sa ja spolieham

ZAMYSLLENIE | 10 - 11

Svet z maličkostí

TÉMA | 12 - 13

Ako deti

MODLITBA | 13

ROBIŤ ŤAŽKÉ VECI | 14 - 15

Robiť viac ako sa očakáva
a nerobiť to sám

SVET KRESŤANSKEJ HUDBY | 16 - 17

Rend Collective Experiment

PÁR SLOV | 18 - 19

O netolerancii

POVZBUDENIE | 20

Deň

PRE ŽENY | 21 - 24

Bola si stvorená pre Love story |
Byť nežnou ženou

RECENZIA | 25

Tri knihy o radosti pre radosť

MODERNÍ SVÄTÍ | 26 - 27

Sv. Terézia od dieťaťa Ježiša

PODRYVÁK | 28

Spokojnosť, ale bez Boha?

VESELÝ RECEPTÁRIK | 29

Jahodové veselky

PRE BYSTREJŠIU HLAVIČKU | 30

VTIPY | 31

EDITORIÁL

Milí čitatelia,

práve maličkosti sú tým, čo môže urobiť úplne každý deň krajším a radostnejším. Pre redakčnú radu je to napríklad povzbudivý mail od vernej čitateľky, či vypredané číslo.

Na maličkostiach je zaujímavé to, že sa nemerajú podľa toho, či je ľahké ich urobiť. Naopak, často sa stretávam s tým, že práve niečo malé a každodenné je tou väčšou výzvou. Ľahko sa vzdáme úsmevu na tvári, keď kráčame po ulici, hoci netušíme, koľkým ľuďom by mohol skrášliť deň. Od koho sa maličkostiam najlepšie môžeme priučiť píše o. Tomáš na strane 12 - 13 (hl. téma).

Aby to neostalo iba pri chcení, na strane 28 (veselý receptárik) môžete objaviť pútavý návod na chutnú maličkosť, či môžeme niekoho iného nechať vylúštiť maličkosť na strane 30 (múdra hlavička) a to sme ani nepustili časopis z rúk... Na maličkostiach je krásne aj to, že na ne nepotrebujeme nič špeciálne, stačí iba lepšie otvoriť oči.

Náš duchovný život sa v konečnom dôsledku tiež skladá z mnohých maličkostí, modlitieb, ktoré predkladáme Bohu. Skúsme si počas leta nájsť čo najviac chvíľ pre tieto

mocné maličkosti. :)

Pokiaľ ste sa už teraz stratili a nie je jasné, čo taká maličkosť je, nalistujte si stranu 10 (zamyšlenie).

Na záver mám pre vás aj ja jednu maličkosť, teda veličkosť: veľké ĎAKUJEME, že ste verní PodNebiu.

Daniela

FRANTIŠKA PÍŠE, ŽE...

TO, ČO ZAVÁŇA VŠEDNOSŤOU, MÔŽEŠ
NAPLNÍŤ NEVŠEDNOU LÁSKOU

Primiešaš tým novú esenciu k tomu, čo vyzerá bežne, nepríťažlivo, nudne.

Vytvoríš tak nový parfum, ktorý práve tou premenenou nenápadnosťou naplní a prevonia všetko.

Ó, život všedný a monotónny, koľko pokladov ukrývaš! Žiadna hodina sa nepodobá druhej, takže všednosť a monotónnosť sa stráca, keď pozerám na všetko okom viery. Milosť, ktorú dostávam v tejto hodine, sa nezopakuje v ďalšej.

(Denníček svätej sestry Faustíny, 62)

s. Františka

6 - 9 | SVEDECTVÁ
NIELEN O MALIČKOSTIACH

25 - 27 | KAŽDÁ ŽENÁ JE
STVORENÁ PRE LOVE STORY

22 - 23 | O NETOLERANCII
KEDY JE SPRÁVNA?

KONCERT SIMY MARTAUSOVEJ

Tak jedinečný, výnimočný, neopísateľne krásny bol koncert Simy Martausovej, ktorý sa uskutočnil 6. júna v kine Vatra v Novej Bani. Bola som na ňom aj ja a veľa ďalších Novobančanov.

Všetkým sa veľmi páčila jednoduchosť prejavu speváčky a to všetko, čo z nej vyžaruje, texty piesní i jej prejav. Bolo vidieť, že si to celé užíva a dáva zo seba to najviac, čo v nej je. Ona a jej skupina mali jedinečné vystúpenie, aké na Novej Bani ešte nebolo. Dobrosrdečnosť, radosť a láska, to všetko tak jednoducho a krásne vyspívané a príjemne podané. *Juli*

FOTO: facebook

Prázdniny za dverami a ty stále nevieš čo s toľkým voľným časom? Tu je pár tipov ako si vychutnať leto a zažiť kopec nezabudnuteľných zážitkov. Nájdí si to svoje a nahovor aj kamošky, kamošov alebo rodinu na jednu alebo viac z našej ponuky akcií...

JÚL

TÝŽDEŇ V TAIZÉ

Kedy? 12.07.2014 – 21.07.2014
Kde? Taizé komunita, Francúzsko, Burgundsko
Info? www.taize.fr/sk

Pozývame Vás na týždeň do komunity Taizé. Táto komunita prijíma počas leta tisíce mladých ľudí.

CELOSLOVENSKÝ MINIŠTRANTSÝ TÁBOR: TYMIAN

Kedy? 13.07.2014 – 19.07. 2014
Kde? Horec, Rekreačné zariadenie Poniklec
Info? www.ministranti.sk

Pozývame všetkých dobrodružstva chtivých miništrantov po celom Slovensku na 17. letný pobytový tábor TYMIAN 2014 pod názvom ORA et LABOTA / TABORA. Pripravený je zaujímavý duchovný i športovo-dobrodružný program.

AUGUST

KÁNA PRE MANŽELOV

Kedy? 27.07.2014 – 02.08. 2014
Kde? Spišské Podhradie
Info? www.kanapremanzelov.sk

Pozývame manželské páry na Stretnutie Kána pre manželov organizované Komunitou Chemin Neuf. Kána poskytuje príležitosť manželom oddýchnuť si od všednej rutiny a dovoliť Stvoriteľovi, aby „premenil vodu každodenného života na víno zo svadobnej hostiny“.

CAMPFEST

Kedy? 31.07.2014 – 03.08. 2014
Kde? Kráľova Lehota, Ranč Kráľova Lehota
Info? www.vyveska.sk/campfest-2014.html

CampFest je obľúbený a už tradičný 4-dňový open-air music festival plný kempovej pohody. Koncerty slovenských i zahraničných hudobných skupín, rôznych

hudobných štýlov, worship, divadlo, filmy, poézia, semináre, diskusie, tradičné i netradičné športy a ešte mnoho viac.

Okolo 250 slovenských a zahraničných účinkujúcich, čas chvál a uctievania, rozhodnutia, ktoré môžu zmeniť tvoj život, to všetko s viac ako 4 tis. mladými ľuďmi.

**MNOHO ĎALŠÍCH AKCIÍ, FESTIVALOV, PROSTO MOŽNOSTÍ AKO PREŽIŤ HORÚCE LETNÉ DNI
NÁJDEŠ NA WWW.VYVESKA.SK. KLIKNI A SLEDUJ SI PRIEBEŽNE PONUKU AKCIÍ.
NEZABUDNI SI VŽDY RADŠEJ OVERIŤ ČI NENASTALI NEČAKANÉ ZMENY PROGAMU**

TAKÉ MALÉ POVZBUDENIE

V Bratislave na autobusovej stanici predáva NotaBene jeden bezdomovec, vždy je usmiaty, každému okoloidúcemu praje „dobrý deň“.

Raz som išiel z Bratislavy domov autobusom a strašne som ho nestíhal. Bus odchádzal o 13:00 zo stanice a ja som tam

MHD-čkou prišiel o 12:58. A to som musel prebehnúť ešte na nástupište. Ako som tak bežal pomedzi ľudí, tak sa na mňa otočil ten predajca a s úsmevom mi zakričal, že mi praje, aby som stihol môj autobus, na ktorý sa ponáhľam. Keďže som nemal čas, tak som mu len v behu poďakoval.

A teraz pointa. Nepoznám toho človeka, neviem, čo prežil, ale predáva NotaBene s úsmevom, je schopný povzbudiť človeka, aj keď sám možno nič nemá. A nečaká, či mu niekto niečo dá za to povzbudenie. Prišlo mi, že sa dokáže tešiť naozaj z maličkostí...

A aby ste sa nebáli, ten autobus som stihol :) A.

MALÉ VECI MÔŽU VEĽA ZNAMENÁŤ

Popri povinnostiach každodenného života si často nevšímame drobné maličkosti, ktorými nás Boh chce každý deň potešiť a obdarovať. Nikdy asi nepochopím tú úžasnú Božiu kreativitu.

Som študentkou a do školy chodievam pešo. Túto jar som si naozaj vychutnávala. Keď som po ceste do školy mala plnú hlavu seminárnych prác a úloh, Boh ma vždy očaril a prekvapil. Tie krásne slnečné lúče, rozkvitnutý orgován, vôňa zelenej trávy, spev vtáčikov (tento rok im to ide naozaj vynikajúco), výhľad na hory... Vtedy si uvedomím, ako ma Boh neustále prekvapuje a obdarúva. Uvedomujem si, že Boh nám stvoril Zem tak, ako to vie iba ON – najlepšie.

S Božou pomocou som úspešne dokončila ďalší semester. Konečne prišlo to vysnívané voľno. Hneď po prvom týždni prázdnin mám veľa zážitkov. Boh ma pozýva do svojho raja. Dáva mi čas pre nás dvoch. Ukazuje mi, čo všetko pre nás stvoril a čo si pri starostiach života vôbec nevšímame. Ďakujem mu, že si môžem ísť ráno zabehať a čerpať z krásy prírody. Ďakujem mu, že si môžem natrhať nádhernú kyticu lúčnych kvetov. Ďakujem,

že môžem vidieť západ slnka a oblohu bez jediného obláčka. Ďakujem mu, že ma učí novým veciam. Darček, ktorý darujem, mi urobí väčšiu radosť ako ten, čo dostanem. Ďakujem mu, že sa môžem učiť variť a potešiť tak maminku aj celú rodinu (chutí im). Ďakujem, že môžem robiť veci, na ktoré som nemala čas celý rok. Ďakujem za každú jednu maličkosť, ktorú mi dáva. Aj keď sa na prvý pohľad zdajú tieto veci malé a bezvýznamné, skutočne znamenajú veľa.

Blíži sa čas prázdnin a rada by som vás povzbudila do malých, „bezvýznamných“ vecí, ktoré možno urobia niekomu veľkú radosť. Nájdime si čas na seba a započúvajte sa do Božieho stvorenia a jeho tajomstiev. Nech vidíme stopy Božej krásy okolo nás. A ako sa píše v jednej modlitbe: „Bože, daruj mi odvahu byť ako dieťa, ktoré dokáže pri hre zabudnúť na seba!“

e*

NEČAKANÉ PREKVAPENIE

Radosť z maličkostí je radosť, ktorá obohacuje môj deň. Stále viac sa snažím byť citlivá práve na takéto maličkosti, ktoré skrášľujú aj obyčajné všedné dni. O jednu takúto maličkosť sa s vami rada podelím.

Študujem v Bratislave na vysokej škole a už dlhšiu dobu som túžila mať popri škole nejakú brigádu. Vzhľadom na štúdium a dosť veľa mimoškolských aktivít sa mi zdalo priam nereálne, že by som si našla práve takú, ktorá by zapadala aj do rozvrhu a nezaberala by mi až tak veľa času. No a, samozrejme, ako bonus by mohlo byť aj to, že by ma práca niečím obohatila. Keďže Pánu Bohu nie je nič nemožné, tak som to odovzdala do Jeho rúk a na začiatku letného semestra som si začala postupne pozerať ponuky a posilať životopisy.

Netrvalo dlho a ozvala sa mi jedna milá pani. Jednalo sa o administratívnu prácu v istej firme, pani ma pozvala na pohovor. Tak som si povedala, že to skúsím, hoci sa priznám, že administratívna práca ma veľmi nelákala, ale chcela som vyskúšať, ako to chodí na pohovoroch. V daný deň som prišla načas a rozprávala som sa s tou pani,

čo sa mi ozvala a prebiehalo to veľmi dobre. Prekvapila ma, keď mi sama od seba začala hovoriť, že by ma tá práca asi veľmi nebavila a aj to, že hľadá niekoho na dlhšiu dobu. Avšak, sama mi ponúkla úplne iný druh práce, opatrovanie jej dvoch malých detí, pre ktoré aktuálne hľadala opatrovateľky. Veľmi som sa potešila, pretože s tým mám skúsenosti a deti mám veľmi rada. Majiteľka firmy bola veľmi milá a dovolila mi vybrať dni, ktoré nám obidvom vyhovovali, a tak sme sa dohodli a už na druhý týždeň som prvýkrát stretla Boriska a Peťku, s ktorými som sa potom pravidelne dokonca semestra stretávala a hrávala.

Ďakovala som Pánu Bohu, že som sa nakoniec rozhodla ísť na pohovor do práce, ktorá ma síce veľmi nelákala, ale nakoniec to dopadlo až nad moje očakávania. :) ZM

ON KONÁ V MALIČKOSTIACH

Chcela by som sa s vami podeliť o to, ako Pán Boh koná v mojom živote. Nedávno som bývala dosť chorá. Užívala som asi tri alebo štyri antibiotiká tesne za sebou. Bola to z časti aj moja chyba, pretože som chorobu nevyležala, antibiotiká nevyužívala, a tak sa choroba vracala

FOTO: nazorobcana.sk

Choroba však našťastie prešla a ja som bola zdravá. Myslela som si, že to už bude dobré, no hrdlo ma po nejakom čase začalo bolieť znovu. Predstava, že sa moje hrdlo vylieči bez antibiotík už bola asi nulová. Začala som sa ale modliť a Pán Boh mi pomohol a hrdlo mi uzdravil aj bez nich. Asi pred dvoma dňami ma však hrdlo začalo

SNAŽME SA VIDIEŤ PÁNA BOHA AJ V MALIČKOSTIACH, KTORÝMI NÁS OBDARUJE. VERÍM, ŽE NÁM TO POMÔŽE LEPŠIE HO SPOZNÁVAŤ

bolieť znovu. Dostala som zase strach, ako to bude. Tak som sa začala znovu modliť a Pán mi znovu pomohol a znovu ma liečil aj bez tých antibiotík. Takže takýto je ON liečiteľ.

Boh lieči sám aj cez lekárov a vychováva k zodpovednosti neporiadnych pacinetov :).

Dnes mi napadla ešte jedna vec. To, že Pán v mojom živote koná, vidím aj v tom, že kedysi pre mňa čítanie Svätého Písma nebola každodenná záležitosť. Ako som tak dnes rozmýšľala, zistila som, že dnes je to už samozrejmosťou. Snažme sa vidieť Pána Boha aj v maličkostiach, ktorými nás obdaruje. Verím, že nám to pomôže lepšie ho spoznávať :).

K.

NA BOHA SA JA SPOLIEHAM

Chcel by som vám svedčiť dlhodobším svedectvom, ktoré, dúfam, povzbudí mnohých ďalších mladých, aby sa dokázali rozhodnúť plniť svoje sny a kráčať do Nebeského kráľovstva, aj keď študujú, pracujú, vytvárajú si rodiny. Povzbudí v tom, že Boh im vždy pomôže, keď sa budú naňho spoliehať.

Študoval som na strednej odbornej škole v oblasti obchodu a podnikania. Maturita nebola veľkým problémom, otázky mi väčšinou sadli tie najlepšie, aké len mohli. Videl som, že Boh ma ľúbi, a že sa teší z toho, keď sa naňho spoliehame.

Pýtal som sa Boha, kam ďalej ísť, čo má pre mňa pripravené. Ukázal mi cestu techniky a počítačov, tak som išiel študovať informatiku na vysokej škole. Začal som v Trnave a hneď v prvom ročníku som zistil, že zvládnuť za 2 semestre 6 matematických predmetov nebude také ľahké. Pustil som sa do toho s plným nasadením, ale jedna z matematík bola taká ťažká, že som nebol jediný, kto s tým mal problémy. Boli nás desiatky, dokonca vyše 100 študentov v ročníku. Na strednej škole sme síce matematiku mali, ale nebol to dostatočný základ pre zameranie, ktoré som si vybral. S množstvom modlitieb som úspešne absolvoval v prvom semestri všetky skúšky až na jednu matematiku. Nevedel som, prečo aj pri toľkom úsilí a modlitbách som tú skúšku nespravil, ale veril som, že Boh sa oslávi pri ďalších pokusoch. Predmet som si teda preniesol do druhého semestra. Tam, na posledný pokus, som ho spravil aspoň na E. Bol som veľmi vďačný Bohu, že mi pomohol, a že vypočul všetky modlitby.

Po dvoch rokoch štúdia zrušili nášmu odboru akreditáciu, museli sme pokračovať v štúdiu na inej škole. Vybral som si Banskú Bystricu. Dokončiť prvý stupeň vysokoškolského štúdia tam nebol problém. Na štátniciach som dostal otázku, ktorá mi maximálne sadla, rovnako, ako to bolo aj na maturite. Veľmi som sa z toho tešil.

Počas druhého stupňa vysokoškolského štúdia mi dal Boh perfektnú prácu, ktorú

som po roku vystriedal takou, ktorá mi ešte viac vyhovovala, pretože som pracoval v Banskej Bystrici a počas dňa som mohol kedykoľvek odbehnúť do školy. Hodiny som si potom nadržal po večeroch, keďže som bol na plný zamestnanecký úväzok. Medzitým som sa oženil, nasťahoval do domu, ktorý sme si s manželkou s Božou pomocou zabezpečili. Rodina, škola, práca, všetkého bolo dosť. A len Boh mi dával silu a manželka ma podporovala v tom všetkom, čo som nakoniec znova s Jeho pomocou mohol ukončiť. Na štátniciach som znova dostal otázku, ktoré by chcel dostať každý spolužiak, tak som sa z toho veľmi tešil.

Takto vám chcem svedčiť, že keď sa spoliehame na Boha, tak nič nie je nemožné a On požehná všetko naše úsilie maximálne, ako sa to len dá.

J.Š.

SVET Z MALIČKOSTÍ

Maličkosť. Čo je to vlastne maličkosť? Musím sa priznať, že toto slovo nemám rada. Nikto nikdy neupresnil, čo tou maličkosťou vlastne je. Navrhujem teda malé jazykové okienko:

maličkosť -i ž.

1. *drobná vec nemajúca veľkú cenu alebo závažnosť, drobnosť*
2. *ľahko uskutočniteľná vec*
3. *žart. moja maličkosť - ja (aké vtipné :) ...)*

Opäť žiadne fakty... Viete čo? Nie som si istá, či na maličkosť verím. Prečo?

Ľudia sú tak koncentrovaní na dôležité životné ciele, že si ich nevšimajú. Každodenné zázraky a znamenia prichádzajúce bez fanfár a aplauzu. Každodenné dôvody navďačnosť. Už sa akosi nevieme zastaviť. Kam sa podeli oči dieťaťa, ktoré sa vedie tešiť z pestrofarebných krídel motýľov, len preto, že sú krásne? Naučili sme sa ignorovať nádherné drobnosti, ktoré môžu povedať tak veľa.

Západ slnka, ktorý som zazrela cez okno auta. Pekné. Maličkosť, v ktorej nič nevidím. Ale nechce mi Boh práve v tejto chvíli opäť pripomenúť: „Si moja milovaná.“?

Bozk, dotyk, pohladenie. Úsmev od milovanej osoby. Maličkosťi každodenné. Vrávia tak veľa.

Nervózny autobusár ma dnes počkal. Ledva som stihol prísť do práce. Maličkosť. Náhoda. Alebo nie?

Nestihol som raňajky a kolegyňa do práce priniesla koláčiky. Takáto maličkosť skutočne poteší!

Tisíce podobných vecí sa nám, ľuďom, stáva na dennom poriadku.

Svet sa skladá z maličkosťí. Telo sa skladá z malých buniek. Vynález vznikol spojením stoviek nápadov a myšlienok. More tvoria

PROSÍM, OTVOR NAŠE OČI PRE TVOJE NÁDHERNÉ MALIČKOSTI A PRIVRI ICH PRE TIE, KTORÉ MÁME S LÁSKOU PREHLIADAŤ. NECH SÚ NAŠE OČI SKUTOČNOU LAMPOU TELA.

miliardy kvapiek vody. Cirkev tvoria mnohé údy, mnohí ľudia, my. A každý je pre Cirkev dôležitý.

Či to vidíme alebo nie, náš svet je zložený z maličkosťí. Denne sa stretáme s množstvom zázrakov, ktoré si ani len nevšimneme. Alebo ich považujeme za maličkosťi preto, že sme si na ne už celkom zvykli. Zdravie, dostatok jedla, vlastný počítač, strecha nad hlavou, úplná rodina – nič z toho nie samozrejmé. Často sa čudujeme, kde sa ten náš Boh skrýva a prečo nám neprejavuje svoju lásku častejšie, keď je vraj taká veľká. Popritom nám ju práve dnes mohol preukázať tisícimi spôsobmi. Cez maličkosťi, ktoré naše oči prehliadli a naše uši nepočuli. Cez maličkosťi, ktoré

sa mali dotknúť našich srdiec. Zdá sa, že krásne maličkosťi nie sme schopní vnímať, a nepríjemné maličkosťi nevnímať. Aj najmenšie zlyhania často považujeme za dôležité. Neradi na ne zabúdame, neradi odpúšťame. Nie je to akosi naopak? Viera, nádej a láska nás predsa učia niečomu celkom inému. Ak teda pripustíme existenciu maličkosťí, asi by som nimi nazvala práve takéto drobné zlyhania, ktorých význam preceňujeme. Vlastné či cudzie. Tie, ktoré treba prekročiť a ísť ďalej. Tie, ktorým často dovolíme ničiť nás zvnútra a brať nám spánok i čisté svedomie.

Maličkosť. Čo je to vlastne maličkosť? Maličkosť pre mňa zostáva tajomstvom. Tvojím, Bože.

Prosím, otvor naše oči pre tvoje nádherné maličkosťi a privri ich pre tie, ktoré máme s láskou prehliadať. Nech sú naše oči skutočnou lampou tela.

K.

AKÁ NEŠŤASNÁ BY SOM BOLA V NEBI, KEBY SOM NESMELA ROBIŤ MALÉ RADOSTI NA ZEMI TÝM, KTORÝCH MILUJEM.

Sv. Terézia z Lisieux

AKO DETI

Vždy nad nimi žasnem a čím viac času s nimi trávim, tým viac spoznávam, prečo z Ježišových úst znie: „**Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva**“ (Mt 18,3).

Videli ste, ako sa tri a pol ročné dievčatko hrá s tým, čo nájde? Bez strachu, v radosť, žasnúc nad životom.

Pršalo, tak si našla „svoju dážďovku“ a celý deň sa o ňu starala, stráži ju a úplne všade ju so sebou nosila. Jej mladší brat mal dovolenie pohladkať ju, ale vziať si ju nemohol. Iba ak by si našiel svoju... Azda by s ňou šla aj spať, ale to jej už mamička nedovolila.

Na druhý deň zasvietilo slniečko, z každej strany bzučal nejaký hmyz. Na dážďovku sme zabudli, ale stále nebolo treba barbie ani iné najsammodernejšie hračky. Užas

začal „spacákom pre motýle“ – húsenicami od výmyslu sveta. Až som sa miestami obával, či sa daktorá nebude brániť. Predsa len, mnohé zvyknú byť jedovaté. Ale deti sa zjavne neboja...

Vážka však vyzerala hrozivo. Spočiatku nahnala do očíek aj slzičky strachu, ale to rýchlo prešlo a o chvíľu sa z nej stal najlepší kamarát. Tak krásne, jednoducho.

„AKO MÁLO STAČÍ K DETSKEJ RADOSTI. A AKO ŤAŽKO SA ZNOVU NACHÁDZA, KEĎ SA STRATÍ...“

FOTO: otec Tomáš

FOTO: otec Tomáš

Kedysi sme s úškrnom hovorovali: „Ako málo stačí k detskej radosť.“ Aká veľká a jednoduchá pravda! Dnes sa mi žiada s bolesťou dodať: ako ťažko sa znovu nachádza, keď sa stratí...

Tá krásna, nefalšovaná, priezračná, uchvacujúca a nákazlivá detská radosť z úplných drobností každodenného života. Prameň spokojnosti a pokoja. Azda na toto myslí Pavol, keď Filipanom opakuje, aby sa neustále radovali (por. Flp 4,4). Áno, aj z drobností.

Ozaj, kde je hranica, kde možno povedať, že toto je ešte drobnosť a toto je už veľká vec? Naozaj je ťažké niekde nakresliť čiaru. Nech je všetko dôvodom na radosť. Nech sú dôvodom na veľkú radosť aj tie otravné malé muchy. Snáď aj preto, lebo v duchovnom živote neexistujú maličkosti...

Máme sa od detí čo učiť...

otec Tomáš Kuník

MODLITBA

Volám na Pána so šomraním, nič sa mi nepáči, všetci myslia len na seba... Asi na mňa Boh zabudol. Boh nikdy nezabúda. Je s nami, aj keď ho necítíme, alebo práve naňho nemáme čas. Pomaličky sa k nám snaží prehovoriť cez maličkosti. Nieкто sa na mňa usmial, nieкто mi niečo len tak daroval, nieкто mi pomohol, nieкто mi dal prednosť. Možno to berieme ako samozrejmosť, ale nie je za tým nieкто? Práve Nieкто? Nieкто, kto ťa má rád a aj v zhone povinností si chce získať na okamih tvoju pozornosť. Pane, prepáč, že sa niekedy musíš tak snažiť, aby som si všimol tvoju prítomnosť. Daj mi cit na vnímanie iných a vedomie, že práve ja môžem raz jedného všedného dňa niekoho potešiť maličkosťou. Nikdy sa o tom nemusím dozvedieť, ale ten nieкто sa môže vďaka mne usmiať. A mať niečím iný na prvý pohľad úplne obyčajný deň. A úplne obyčajný deň bude iný.

Mony

REBELÚCIA V KLÁŠTORE (POKRAČOVANIE)

ROBIŤ VIAC AKO SA OČAKÁVA A NEROBIŤ TO SÁM

Odštartovali sme „kláštornú rebelúciu“ a minimálne vieme, čo ten pojem znamená. (Pre istotu: 1Tim 4,12 = vzbura tínedžerov proti malým očakávaniám.) Prvým a ozaj najťažším krokom je vyjsť zo svojho komfortu. Začať tam, kde sme, takí, akí sme. Pretože ak chceme niečo vo svojom živote zmeniť, musíme niečo vo svojom živote zmeniť.

FOTO: mining.com

VECI, KTORÉ PRESAHUJÚ OČAKÁVANIA, ALEBO TO, ČO SA VYŽADUJE.

Tieto sú ťažké a nepríjemné, pretože spočívajú výlučne na našej vlastnej iniciatíve, na odmietnutí spokojnosti

so sebou samým a ochote zvoliť si, že budeme robiť ťažké veci. Prinášajú niečo, čo potom vieme oceniť najviac len my sami – dobrý pocit. Iba my vieme, že sme

niečo nemuseli, ale pustili sme sa do toho. Je to podobné ako v súťaži Eurovízia 2012. Rusko na túto súťaž vyslalo *Buranovskije babuški*. Starenky v zásterách, ktoré spustili pieseň *Party for everybody* a získali si ňou publikum. Nikto to od nich nečakal. Možno aj preto vyhrali druhé miesto.

Ledva sa o niečo snažiť a v tej istej chvíli byť inými považovaný za výnimočne horlivého – po anglicky sa to povie trap, po slovensky pasca a naša najvhodnejšia reakcia na to bude: „To je trapas!“

Mark Twain raz povedal, že prvá vec, ktorú máme urobiť hneď ráno, je zjesť živú žabu. Prináša to pocit uspokojenia, pretože viete, že nič horšie vás už dnes nečaká. Aj toto môže prevyšovať očakávania - robiť to, čo mám a robiť to hneď. Nie robiť všetko, čo nám, či niekomu inému napadne, ale robiť to, čo je ozaj dôležité, no čomu by sme sa často najradšej vyhli.

VECI, KTORÉ SÚ PRÍLIŠ VEĽKÉ NA TO, ABY SME ICH ZVLÁDLI SAMI

Tieto sa skrátene volajú veľké ťažké veci (pretože nabudúce nás ešte čakajú malé ťažké veci). Kľúčovým slovom je spolupráca (spolu + práca). A kľúčovou otázkou je „Kto dotoho pôjde so mnou?“ Dobrá vec urobená v dobrom čase a s dobrými ľuďmi je dobrou vecou. Ak jedna z týchto podmienok chýba, je veľmi pravdepodobné, že aj tá najlepšia vec bude odsúdená na neúspech a neprinesie ovocie, ktoré zostane (Jn

THE REBELUTION

1 TIMOTHY 4:12

15, 16). Možno prinesie aspoň skúsenosť, z ktorej sa budeme mať šancu poučiť a nespraviť rovnakú chybu druhýkrát. Je rozdiel byť len zaneprázdnený (mať toho veľa na práci) a prinášať ovocie (robiť to, čo má význam pre večnosť). Čas osamote s Bohom pomôže rozlíšiť zaneprázdnenosť a prinášanie ovocia. Niekedy sa možno trochu zabudneme a zvíťazí naša hrdosť, keď si povieme: „Buď to urobím ja sám, alebo nikto.“ Alebo sa na druhej strane necítíme byť tým vhodným človekom, kto by sa mal do niečoho pustiť. A už vôbec nie s inými. Nik z nás sa však nehodí na ten typ vecí, do ktorých nás Boh povoláva.

Jedno rehoľné spoločenstvo sa riadi heslom: „Všetko s kňazom, nič bez laikov.“ Aj takto sa na to dá pozeráť. Veď predsa nemusíme na všetko prísť sami. Zvážme svoje možnosti a rozhliadnime sa, či sa môžeme pridať k niečomu, čo už beží, k niečomu, kde vidíme, že Boh to žehná. Nečakajme, že nás iba tak niekto objaví a pozve do spolupráce. (Hm... dobrovoľne sa priznávam, že písať o téme Robiť ťažké veci som sa ponúkla sama.) Odhaľme teda svoje dary, ukážme, čo sme objavili a dajme ich do služby a pridajme sa k tým, čo šíria Božie kráľovstvo a volajú k Bohu: „Ochotné je moje srdce, Bože, ochotné je moje srdce.“ (Ž 108, 2)

s. Františka Čáčková, OSF

**DOBRA VEC UROBENÁ V DOBROM ČASE
A S DOBRÝMI ĽUĎMI JE DOBROU VECOU.**

**AK JEDNA Z TÝCHTO PODMIENOK CHÝBA, JE VEĽMI
PRAVDEPODOBNÉ, ŽE AJ TÁ NAJLEPŠIA VEC BUDE
ODSÚDENÁ NA NEÚSPECH A NEPRINESIE OVOCIE**

CHCEME VIEŠŤ ĽUDÍ VO CHVÁLE A CHCEME BUDOVAŤ BOŽIE KRÁĽOVSTVO

REND COLLECTIVE EXPERIMENT

Čaute, dostal som nariadené :), že mám písať o takej kapele, ktorá sa bude hodiť k téme. A keďže témou tohto PodNebia je radosť v maličkostiach, chcel som vybrať takú, z ktorej cítiť radosť. A preto mi dovoľte, dámy a páni, predstaviť Vám írsku worshipovo-folkovo-indie-rockovú skupinu Rend Collective Experiment (RCE). Áno, sú to hipsteri.

VZNIK

Kapela vznikla v severoírskom meste Bangor na východnom pobreží. Čo je zaujímavé, že každú chvíľu je počet členov rozdielny.

„Rodina je dôležitejšia ako naša kapela,“ povedal Chris Llewellyn, líder RCE. „Ľudia sú dôležitejší ako hudba, umenie či hudobný úspech.“

A ďalej pokračuje: „Myslím si, že náš cieľ je jednoduchý. Chceme viesť ľudí vo chvále a chceme budovať Božie Kráľovstvo. Nemáme nijaké ambície stať sa rockovými hviezdami a určite nie kresťanskými rockovými hviezdami. Pre nás je to služba.“

„Práve teraz nie sme indie-folk skupina obsahujúca brady, motýliky a bendža,“

hovorí Gareth, jeden z členov skupiny. „Sme oslavujúca skupina. Je to len náhoda, že folk a radosť skvele ladia.“

HUDBA

Dodnes vydali už 4 albumy. *Organic Family Hymnal* (Spevník organickej rodiny), *Homemade Worship by Handmade People* (Podomácky vyrobená chvála od šikovných ľudí), *Campfire* (Táborový oheň) a *The Art of Celebration* (Umenie oslavovať).

Čo sa ich hudby týka, je absolútne všestranná, pestrofarebná, vyvážená, radostná - až máte chuť sa stále usmievať pri ich počúvaní. Mne sa veľmi páči.

Hudobne sú veľmi nadaní. Hrajú od gitár, huslí, čela, cez akordeón, xylofón,

ústnu harmoniku, ukulele, gitalele, klavír, elektrickú a bass gitaru, bendžo, bicie, bubny, jingling johnny (niečo ako ozembuch) až po trieskanie po kukanádobe (a znie to skvele).

CAMPFIRE (TÁBOROVÝ OHEŇ)

„Existuje niečo ako táborový oheň?“ pýta sa Gareth. „Spoločenstvo tvorené ľuďmi, ktorí zdieľajú ich príbehy a piesne? Vo vzduchu je cítiť vôňu zhorených marshmallows, je to ako keby si mal opäť desať rokov a rozprával svoje tajomstvá svojmu najlepšiemu priateľovi. To je dôvod, prečo sme chceli nahráť album okolo táborového ohňa - je tam ten druh otvorenosti a zraniteľnosti, ktorý by sme chceli vidieť v najväčšom spoločenstve na svete - v cirkvi.“

THE ART OF CELEBRATION (UMENIE OSLAVOVAŤ)

„Pokúsili sme sa nahráť radostný album. Ako to nazval žalmista: “radostný zvuk“. To aj je. Celý album je ladený v myšlienke - radosť v Pánovi je našou SILOU. Viac ani nie je potrebné písať. Odporúčam.“

MÔJ NÁZOR

Krásna čistá radostná hudba. Zameriava sa na Božiu dobrotu a radosť z obyčajných vecí. Veľmi sa mi páči ich multiinštrumentalita a originalnosť. Sú jedineční.

D

PREKLAD BUILD YOUR KINGDOM HERE

(POSTAV TU SVOJE KRÁĽOVSTVO)

Príď a vnes svoj zákon a kráľovstvo
Opäť do našich srdc
Pozdvihni nás k modleniu
Ukáž, prečo sme stvorení
Príď a vnes do našich srdc žiaru nádeje
Ako grécky oheň do našich holých duší
Duch Svätý nás prichádza zaplaviť
My sme Tvoj chrám
My potrebujeme Tvoju silu
V nás

Najprv hľadáme Tvoje kráľovstvo
Hladujeme a sme smädní
Odmietame premárniť naše životy
Pretože Ty si naša radosť a cena
Vidieť zajaté srdcia oslobodené
Zranených; chorých; chudobných v mieri
Pokladáme naše životy,
pretože nebo je dôvod
My sme Tvoj chrám
Modlíme sa, aby sme vzkriesili
Túto Zem

Postav tu Svoje kráľovstvo
Nech sa tma bojí
Ukáž Svoju mocnú ruku
Vylieč naše ulice a zem
Hoď na Zem oheň
Zmeň atmosféru
Postav tu Svoje kráľovstvo
Modlíme sa

Rozpútaj silu Tvojho kráľovstva
Dosahovaním blízka a ďaleka
Žiadny útok pekla ťa nemôže zastaviť
Tvoja krása mení srdcia
Stvoril si nás pre oveľa viac ako je toto
Prebuď kráľovstvo, ktoré je v nás zasiate
Napln nás silou a láskou Krista
My sme Tvoj chrám
My sme nádej
Na Zemi

Preklad: Katka / supermusic.sk

O NETOLERANCII

O tolerancii bolo toho už nesmierne veľa povedaného aj napísaného. V dnešnej dobe je to obľúbená téma. Učíme sa tolerovať iný názor či spôsob života... Má však aj tolerancia svoje hranice?

PREČO NETOLEROVAŤ?

Ako sa hovorí, všetkého veľa škodí. Rovnako to platí aj o tolerancii. Ako je dôležité jedlo, je dôležitá aj tolerancia. V dnešnej dobe však majú mnohí ľudia problém s nadváhou, ktorá vedie niekedy až k infarktu, a podobne začínajú mať problém

aj s toleranciou. Jej prebytok sa samozrejme neprejaví telesne, zlyhaním srdca alebo iného orgánu, ale zlyhaním presvedčenia. Pretože človek, ktorý toleruje úplne všetko, si nemôže stať za svojím názorom. Aj naša tolerancia musí mať svoje hranice.

ČO NETOLEROVAŤ?

Nie netoleroval ani náš Učiteľ. Priam vzorovým príkladom je obľúbená stať zo Svätého Písma, ktorá poukazuje na Ježišovu bojovnosť, keď vyháňa peňazomencov a obchodníkov z chrámu.

V chráme našiel predavačov dobytka, oviec a holubov i peňazomencov, čo tam sedeli. Urobil si z povrázkov bič a všetkých vyhnal z chrámu, aj ovce a dobytok. Peňazomencom rozhádzal peniaze a poprevracal stoly a predavačom holubov povedal: „Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu môjho Otca tržnicu!“ (Jn 2,14-16)

Podľa toho nemáme tolerovať znesväcovanie chrámu. Nejedná sa samozrejme iba o Jeruzalemský chrám, dovoľm si zovšeobecniť to na každý chrám – kostoly, seba, svojich blížnych.

Vráťme sa späť do Starého zákona. Úplne na začiatok, do raja, krátko po tom, ako Adam a Eva jedli zo stromu poznania dobra a zla.

Vravel mu: „Kto ťa upozornil, že si nahý?! Jedol si azda zo stromu, z ktorého som ti ješť zakázal?“ Adam odpovedal: „Žena, ktorú si mi dal na pomoc, tá mi dala zo stromu a ja som jedol.“ Potom povedal Pán, Boh, žene: „Prečo si to urobila?!“ A ona odpovedala: „Had ma naviedol, i jedla som.“ (Gn 3,11-13)

Boh za nimi prichádza a pýta sa ich, prečo to urobili. Začínajú sa vyhovárať, ale netoleroval im to. Netoleroval naše výhovorky.

Ak listujeme ďalej, hneď natrafíme na ďalší príklad – prvú vraždu:

Tu Kain povedal svojmu bratovi Ábelovi: „Vydime si von!“ A keď boli na poli, napadol Kain svojho brata Ábela a zabil ho. A Pán povedal Kainovi: „Kde je tvoj brat Ábel?“ On však odvetil: „Neviem. Či som ja strážca svojho brata?“ Pán povedal: „Čo si to urobil?! Hlas krvi tvojho brata hlasno volá zo zeme ku mne. Buď teraz prekliaty zo zeme, ktorá otvorila ústa, aby pila krv tvojho brata z tvojich rúk!“ (Gn 4,8-11)

Pán nebol tolerantný ani k obyvateľom Sodomy a Gomory:

Preto Pán povedal: „Žaloba na Sodomu a Gomoru je veľká a ich hriech je veľmi ťažký.“ (Gn 18,20)

PRESTAŇME BYŤ TOLERANTNÍ K VLASTNÝM ZLOZVYKOM A HRIECHOM.

PRESTAŇME TOLEROVAŤ PRESVEDČENIE, ŽE NÁS SA NIEKOTRÉ ZLÉ VECI JEDNODUCHO NETÝKAJÚ.

Slnko vyšlo nad zem, keď Lot došiel do Segoru. A Pán dal padať na Sodomu a Gomoru síru a oheň z neba od Pána a zničil tie mestá i celé okolie Jordánu so všetkými obyvateľmi mesta a so všetkým poľným rastlinstvom. Keď sa jeho žena za ním obzrela, premenila sa v soľný stĺp. Abrahám sa vybral zavčas rána na miesto, na ktorom predtým stál pred Pánom. Keď sa pozrel na Sodomu a Gomoru a na celú okolitú krajinu, videl vystupovať zo zeme dym ako dym z pece. (Gn 19,23-28)

Ich trest je jasným dôkazom, že Boh nemá ani štipku tolerance pre hriech.

Netoleroval ani neposlušnosť a zvedavosť Lótovej manželky.

AKO NETOLEROVAŤ

V prvom rade nesmú byť predmetom našej netolerance ľudia. Dokonca ich nemáme len tolerovať, my ich máme milovať.

Netolerovať môžeme ľudské správanie, niektoré ľudské vlastnosti a napomáhať ich nositeľom, aby sa ich vedeli zbaviť. V prvom rade by sme sa mali pozrieť na toho najbližšieho človeka (nie, nie je to ten, čo sedí vedľa, si to práve ty). Prestaňme byť tolerantní k vlastným zlozvykom a hriechom. Prestaňme tolerovať svoju zbabelosť, lenivosť, svoj strach urobiť dobrú vec, presvedčenie, že nás sa niektoré zlé veci jednoducho netýkajú...

Iba keď prijmeme zodpovednosť za vlastné životy, keď vyhodíme to povestné brvno z vlastného oka, môžeme sa v bratskej (alebo sesterskej) láske obrátiť na toho človeka, ktorý sedí vedľa a pomôcť mu vyhodit tú rovnako povestnú smietku.

Daniela

DEŇ

KTORÝ ZAŽIJEME ZAJTRA KTORÝ SME PREŽILI KTORÝ PRÁVE PREŽÍVAME

Deň, ktorý zažijeme zajtra, deň, ktorý sme prežili, ale najmä ten, ktorý práve prežívame. Je ich tak veľa, a predsa sa nikdy nenájdu dva rovnaké. Aj keď stereotyp a rutina naša každodenná nás sprevádzajú životom. Predsa je tam niečo iné. Máme milión vecí na mysli, ktoré chceme urobiť, sny, ktoré sme si ešte nestihli splniť. Ale načo stále čakáme na niečo veľké? Veď život je plný krásnych malých momentov, z ktorých môžeme načrtnúť radosť.

Potešenie je pre každého z nás veľmi osobná srdcová záležitosť. Sme utkaní Božou rukou s jemnou precíznosťou a dávkou jedinečnosti. V našom osobnom

vzťahu je Boh ten, ktorý vie, čo nám vyčarí úsmev na tvári. Skúsme sa lepšie poobzerať, byť všímavjší na okolie okolo nás a vidieť v každom novom dni to Božie, to, čím nás chce potešiť.

Dospelí sa dospelými stanú tak rýchlo, že si ani nestihnú uvedomiť, že aj ony boli kedysi takí, ako sú teraz ich deti. Smiali sa a tešili z toho, že prešlo okolo ďalšie dieťa, že videli *hava*, že všetko pokrylo niečo biele a studené... Nám niečo také už radosť nerobí, ale vytratiť sa z nás úplne nemohla. Čo si predstavíte pod pojmom radosť? Nevieť ako vy, ale ja asi detský úsmev...

Mony

BOLA SI STVORENÁ PRE LOVE STORY

Nedávno som započula kúsok piesne: „Ty a ja, bola som stvorená pre Love story...“ Najprv som jej nevenovala veľkú pozornosť. Až raz som nemohla v noci spať a zrazu, z ničoho nič, mi to bolo celkom jasné - preto som tu, bola som stvorená pre Love story.

Náš život je príbehom. Tento príbeh je však súčasťou iného, veľkého Príbehu, ktorý sa odohrával už mnoho rokov predtým, ako sme sa narodili. Ak chceme porozumieť tomu, čo sa v našom živote deje, musíme ho poznať.

Každý slávny príbeh má približne rovnaký dej. Na začiatku bolo všetko dobré, no neskôr sa odohrálo niečo strašné. Preto musí nastať veľký boj alebo sa treba vydať na náročnú cestu. V pravej chvíli prichádza hrdina a dáva veci do poriadku.

Kresťanstvo je o vzťahu. Príbeh je o vzťahu.

DEJSTVO PRVÉ

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha.“ (Jn 1,1-2)

V tejto pradávnej minulosti existovalo isté spoločenstvo, priateľstvo, úžasná dôvernosť - Najsvätejšia Trojica. Boh jestvoval vždy ako spoločenstvo. Celý príbeh sa začal akoby rodinne, vzťahmi. A práve z toho pramenia naše túžby po priateľstve, rodine, spoločenstve - po mieste, kam by sme patrili, po domove.

DEJSTVO DRUHÉ

„Na nebi sa strhol boj.“ (Zjv 12,7)

Tento Príbeh nie je ani zďaleka taký bezpečný, ako by sme si priali. Lucifer sa postavil proti vlastnému Stvoriteľovi. Zradou a podvodom strhol na svoju stranu tretinu anjelov... A tak vstúpilo do príbehu zlo.

Každý príbeh má svojho zloducha, má ho aj náš príbeh. I keď mnohí z nás podľa toho nežijú. Ako nám to mohlo uniknúť? Holokaust, detská prostitúcia, teroristické útoky, prírodné katastrofy, útoky na rodinu,

rakovina, genocída...Čo sa musí stať, aby sme začali brať zlo vážne?

DEJSTVO TRETIE

„Na počiatku Boh stvoril nebo a zem...“ (Gn 1,1)

Dielo prezrádza veľa o autorovi. Keď pozeráme na krásu prírody, vidíme, že Boh je kreatívnejší než si dokážeme predstaviť, romantický až do špičky kostí. Jeho proces tvorenia vyvrcholil stvorením človeka. Človeka na svoj obraz.

Čoskoro však príbeh tragicky zmení smer. Vyhnaný avšak nezničený Nepriateľ čakal na príležitosť, aby sa pomstil. Neschopný zničiť Najmocnejšieho, upriamil svoju pozornosť na tých, ktorí nesú Boží obraz. Do príbehu vstupuje hriech a šíri sa ako počítačový vírus. Niečo sa pokazilo - vo svete, v nás, v živote. Život je na míle vzdialený túžbam, ktoré sú písané do našich srdiec.

Každý slávny príbeh má však aj svojho záchrancu. Aj náš ho má. Potom ako Adam a Eva stratili milosť, začal sa dlhý a bolestný príbeh Božieho úsilia získať ľudstvo späť. Boh sám prijíma ľudské telo a vstupuje do príbehu ako jeden z nás. Bude musieť zomrieť, aby nás zachránil.

„On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov.“ (Kol 1,13-14)

Ženich obetuje vlastný život, aby zachránil svoju nevestu.

Tragédia Príbehu spočíva v tom, že nevieme, či chceme byť zachránení. Sme takí zaujatí svojimi drobnými príbehmi, svojimi falošnými bohmi, pevne spútani vlastnými závislosťami, sebeckosťou a nedôverou voči Bohu, že si ani neuvedomujeme, v akom sme zúfalom postavení. A Zlý nemá v úmysle

FOTO: 2.bp.blogspot.com

nechať odísť svojich zajatcov len tak. Vábi nás, klame a napáda - urobí čokoľvek, aby nás udržal v temnote.

Tu sa Príbeh nekončí. Tretie dejstvo sa neustále odohráva a práve v ňom sa nachádzame. V Love story - uprostred boja na život a na smrť.

DEJSTVO ŠTVRTÉ

„Ved' už je po zime, dážd' prestal, pomínul! Na zemi sa zjavili kvety, prišiel čas veselého spevu.“ (Pies 2, 11-12)

Každý príbeh má svoj koniec. Tak ako mnohí pred nami, aj my vydýchame posledný raz. Ak by toto bol koniec, Príbeh by bol tragédiou.

Ježiš bol pochovaný ako hocijaký iný človek. Jeho rodina a priatelia žiaľili. Svet pokračoval v každodennom živote. Za úsvitu tretieho dňa naberá však Jeho Príbeh nečakaný obrat.

Ježiš sa vrátil. Prišiel späť vzkriesený. A toto je aj náš koniec. Jeho zmŕtvychvstanie je predzvestou vzkriesenia každého z nás.

Štvrté dejstvodokrýva Raj. Rozpamätajme sa na záverečnú scénu z Titaniku. Jack je mŕtvy, Rose je teraz stará dáma. Zaoceánsky parník sa rozpadáva na dne mora. Zrazu sa však vrakom začína predierať svetlo, ktoré obnovuje nádheru slávnej lode pred naším zrakom. Dvere do tanečnej sály sa roztvorila, Milovaná a Milujúci sú opäť spolu.

„Hľa, ja tvorím nové nebo a novú zem.“ (Iz 65, 17)

Budeme opäť s tými, ktorých milujeme, ako aj so všetkými vzácnymi postavami z tohto veľkého Príbehu. Uvidíme Boha z tváre do tváre a všetko, čo niekedy medzi nami stálo, bude odrazu odvíate preč. Štvrté dejstvo je obnovením života v podobe, akú mal mať pôvodne. Je to návrat krásy, dôvernosti a dobrodružstva. Boli sme stvorení, aby sme vládli zemi - aby sme ju skúmali, objavovali, zveľaďovali a tvorili.

Dobýjaná

Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako zmiernu obeť za naše hriechy.

(1 Jn 4,10)

Už od čias, keď sme boli malými dievčatkami, snívajú sme o tom, že o nás bude niekto bojovať. Tieto predstavy odzrkadľujú obľúbené rozprávky. Princ chodí s Popoluškinou črievičkou od domu k domu a hľadá ženu, ktorú miluje. Ďalší mladý muž z kráľovského rodu prebudi Šípkovú Ruženku bozkom. Zdá sa, že všetky túžime po niekom, kto by nás hľadal a povedal nám, že sme milované.

Túto túžbu tam určite vložil Boh sám - najväčší dobyvateľ srdc. V knihe *Posvätná romanca* Brent Curtis a John Eldredge píšú: „Kresťanský život je lúboštným príbehom.

Nie je možné ho v prvom rade žiť ako súbor princípov alebo etiky... Kľúčom ku kresťanskému životu je naše srdce.“ Kresťanstvo je jediné náboženstvo, ktoré verí, že Boh sa načahuje za nami skôr, než my vystrieme ruky k nemu. Iné náboženstvá sa zameriavajú na pravidlá správania a uistenie sa, že sme dosť dobrí. Naopak: „Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici.“ (Rim 5,8)

Boh nás neprestáva dobýjať, akonáhle mu začneme patriť. Princ na bielom koni možno prestal Popoluške po svadobnej ceste nosiť kvety a spievať zaľúbené piesne. Ale Boh nám naďalej preukazuje svoju lásku každý deň skrze krásu sveta okolo nás, skrze požehnania, ktoré na nás zosiela, jeho útechu v ťažkých časoch a tisíckami iných spôsobov. Prehovára k našim srdciam častejšie, než si to uvedomujeme.

Ak Boh vynakladá kvôli nám toľko úsilia, čo za to chce späť? Je to menej komplikované, než to my sami robíme. *Chce byť milovaný.* Túži, aby naše srdcia odpovedali na Jeho lásku. Starý zákon je plný nárekov Boha nad svojím tvrdohlavým ľudom, ktorý Mu zlomil srdce. Myslíme si, že Boh od nás chce, aby sme splnili nejakú veľkú úlohu pre Jeho kráľovstvo, zmenili svet alebo boli najlepšími kresťanmi, akí kedy žili. Ale keď som v tichu a načúvam hlasu mojej Pravej Lásky, častokrát počujem, ako mi šepká: „Tvoje srdce chce viac ako tvoje ruky.“

Áno, poslušnosť a vernosť prichádzajú spolu s láskou. Skúsme sa zamyslieť nad týmto prirovnaním: Manželstvo má byť odrazom dôverného vzťahu, ktorý chce mať s nami Boh. Manželstvo, kde jeden partner vyhlási: „Milujem ťa“, ale na druhej strane toho druhého raní alebo podvádza, neodzrkadľuje Božiu túžbu. Manželstvo, kde jeden poslušne vykonáva príkazy toho druhého, aby si získal jeho uznanie, tiež nie je to, čo mal Boh v pláne.

Ak si sa zodrala pri tom, keď si sa snažila zaslúžiť si Božiu lásku, môžeš s tým prestať. Dovoľ, nech si tvoje srdce odpočinie, počúvaj jeho hlas a keď ho započuješ, odpovedz mu.

Si dobýjaná.

Liv

ZDROJE:

ELDREDGE, J : Veľký príbeh

PREMÝŠĽAJ

1. Prečítaj si Prvý Jánov list 4, 7-12. Čo spôsobuje v tvojom srdci fakt, že Boh o teba bojuje?

2. Čo ti pomáha Božiu lásku prijímať, namiesto toho, aby si sa pokúšala zaslúžiť si Jeho uznanie?

3. Popíš niekoľko spôsobov, ako ti Boh preukazuje Jeho lásku?

ODPOVEĎ:

Pane, Ty si Bohom celého vesmíru a aj napriek tomu ma túžiš poznať a túžiš po mojom srdci. Vau! Na tvoju lásku chcem odpovedať tým, že....

Chcem byť chcená.

Poznaná.

Milovaná.

Cenená.

Chcem vedieť, že sa oplatí bojovať o moje srdce.

Na moje otázky existuje odpoveď...

Existovala už od počiatku, rezonovala počas stáročí, zavŕšilo ju: „Je dokonané.“

Je to najväčšia dobyvateľská výprava -

Srdce Neba prišlo na zem, vzdalo sa všetkého, nič Ho nezastavilo, aby si vedela, že neexistuje nič, čo by neurobil preto, aby sa k tebe dostal

FOTO: wallpaperswa.com

BYŤ NEŽNOU ŽENOU

Kvety, vtáky, príroda, úsmev, psík..., to všetko sú maličkosti, ktoré vedia potešiť ženské srdce. Boh stvoril najprv všetko, čo by mohlo potešiť jej srdce a potom ženu, ktorá prijala ním stvorenú krásu sveta a tešila sa z toho, čo vytvoril. Bez nej by to nebolo ono, bez nej by to nešlo.

Sme ženy a sme krásne už len tým, že sme ženy. Našu krásu nám nemusí nič dokazovať, dokonca ani zrkadlo. Chceli by sme, aby bol tento svet dobrý a pekný. No v živote každodenne zažívame toľko sklamaní, až je toho na naše ženské srdce dosť. To srdce, ktoré tak túži po dobre a láske je sklamané a zatvorené.

My, ženy, sme zraniteľné, citlivé... Dnešný svet preferuje ženy, ktoré sú silné, sebestačné a nezávislé... Aby sme stále niekomu niečo dokazovali. Diabol nás chce zničiť mnohými cestami a mnohými pokusmi zviest' od pohľadu na Ježiša. Chce, aby sme sa stále trápili a plakali, boli smutné, nevyrovnané a nespokojné samy so sebou. Dôležité je prísť na to, že to je od neho a postaviť sa mu. Odovzdať to do Božích rúk, prijať samé seba také, aké sme, a stále kráčať s pohľadom upretým na Boha.

Boh nechce, aby sme boli takéto smutné a sklúčené a nechce ani to, aby sme boli závislé od tohto sveta. Boh chce, aby sme boli ženami zraniteľnými, citlivými, nežnými, ženami, ktoré potrebujú, aby sa o ne niekto staral. V dnešnom svete sú ženy všetkým, len

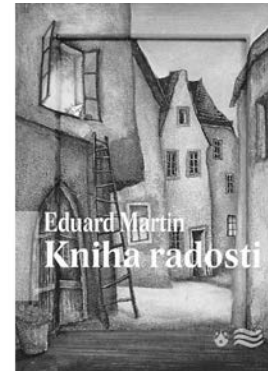
nie ženami!

Boh je v tomto ako muž, je ochrancom ženského srdca. Aj muži si zväčša radšej vyberú dievča, ktoré je zraniteľné, citlivé, jemné..., ako dievča, ktoré je silné, sebestačné a nepotrebuje ochranu. Muž potrebuje ženu, o ktorej vie, že ho potrebuje, že potrebuje jeho starostlivosť a ochranu. Tak isto je to aj s Bohom, našim Pánom. Chce, aby sme sa nebáli byť zraniteľné. Aj On potrebuje vedieť, že my ho potrebujeme a chceme jeho ochranu, že nechceme byť sebestačné. Tak sme neboli stvorené. Žena musí byť chránená. Boh túži po tom, aby sme boli zraniteľné, aby sa On mohol o nás starať.

Jeho starostlivosť je pre každú ženu osobitou a aj preto existujú maličkosti, ktoré potešujú ženské srdce a v každom jednom dni jej ukazujú prítomnosť Boha v jej živote. Keď čokoľvek robíte, vždy buďte naplno prítomné v danom okamihu. Oplatí sa čakať na radosť, oplatí sa veriť, lebo to prináša po okraj naplnený život plný radosti z maličkostí.

Juli

TRI KNIHY O RADOSTI PRE RADOSŤ

KNIHA RADOSTI (EDUARD MARTIN)

Eduard Martin prijíma život ako príležitosť mať rád, usmievať sa, potešiť, podeliť sa o svoje pozorovanie a poslanstvo. Ako zberateľ a archivár postrehov zo života zachytil radostné i smutné príbehy svojich blízkych do krátkych príbehov. Ponúkol ich čitateľom už v knižke Anjelské sekundy a ako pokračovanie pripravil knižku Kniha radosti.

NAJŠŤASTNEJŠÍ ĽUDIA NA ZEMI (DEMOS SHAKARIAN)

Mnohým jej názov možno pripomína nejakú psychologickú rozpravu, ako sa stať úspešným človekom. Ale nie je to tak. Demos Shakarian bol obyčajný potomok prisťahovalcov z arménskej dedinky Kara Kala do USA. Boli to ľudia, ktorým sa dal Boh spoznať po príchode Rusov do ich dediny. Tí, plní Ducha Božieho, priviali nový vietor do ich komunity. Nasledovalo niekoľko zázrakov a jedno proroctvo, ktorým im Boh hovoril, aby sa odsťahovali do USA. Niektorí uverili a odišli, iní nie. Tí, čo zostali, neprežili genocídu Arménov Turkami. Boh im zaslúbil úspechy v novej krajine, čo sa aj začalo postupne naplňať. Demos ako dieťa novej generácie v krajine plnej možností sa začal sám presvedčať o Božej moci, keď sa jedno ráno zobudil bez sluchovej vady. Vtedy Demos sľúbil Bohu, že už nikdy nebude pochybovať o Božej moci. Kniha opisuje rozvoj farmy Shakarianovcov a tiež to, ako sa postupne s Božou pomocou stali najväčšími producentmi mlieka. Ďalej je v knihe zobrazené, ako Boh požehnáva verných služobníkov a ako počúva každú ich modlitbu. Napr. keď mu Boh zázračne ukazuje ten správny kus dobytku, ktorý bude ideálny pre jeho rozrastajúci sa chov. Demos založil Medzinárodné združenie obchodníkov plného evanjelia, ktoré si Boh použil na zmenu životov a povzbudenie mnohých ľudí. Práca tohto združenia stojí na myšlienke, že farmár najlepšie rozumie farmárovi, a tak sa spoločne delia o zážitky a vzájomne si svedčia, ako Boh koná v ich životoch. A prečo najšťastnejší ľudia na zemi? Najšťastnejší sú tí, ktorí majú vo svojom živote Boha.

RADOSTI NA STOPE (ELISABETH LUKASOVÁ)

Radosť - kto by ju nechcel prežívať? Taký človek na svete nie je, je však veľa takých, ktorí radosť neprežívajú z najrozmanitejších dôvodov. Radosť sa však nedá ani kúpiť, ani vynútiť. Ako k nej teda prísť? Známa rakúska psychoterapeutka Elisabeth Lukasová, žiačka Viktora Frankla, zostavila praktickú príručku - o tom ako sa dá radosť opäť nadobudnúť, ako sa dá udržať, ako sa dá z radosti čerpať duševná sila po celý život. Teóriu ilustruje konkrétnymi prípadmi zo svojej desaťročia trvajúcej liečebnej praxe.

Spracoval Tomáš G.

SV. TERÉZIA OD DIEŤAŤA JEŽIŠA

Sv. Terézia z Lisieux patrí medzi veľmi obľúbených svätých. Vo svojom živote žila vo veľkej láske k hriešnikom, túžila konať dobro, to bolo pre ňu nebom na zemi. Veľmi túžila po spásu duší, dala by tisíc životov za spásu jednej duše. Poznala, čo je to utrpenie, a prešla mnohými skúškami viery.

Narodila sa 2. januára 1873 v Alençone vo Francúzsku. Pochádzala z deviatich detí, ona bola najmladšia. Štyria bratia zomreli ako deti. Všetkých päť sestier vstúpilo do kláštora. Celá rodina žila veľmi zbožným životom. Matka Zélia zomrela už roku 1877. Otec Ľudovít sa potom vzorne staral o svoje dcéry. Terezkinu výchovu zveril najstaršej Paulíne, ktorá bola od nej o dvanásť rokov staršia. Napriek svojmu mladému veku mala obdivuhodnú výchovateľskú metódu. Vôbec sestru nerozmaznávala, hoci ju mala veľmi rada. Vždy sa snažila o jednotu so svojím otcom, ktorý ju tiež podporoval. Paulína roku 1882 vstúpila do karmelitánskeho kláštora. Terezka sa v tom čase usilovala byť vzornou kresťankou. Veľmi zbožne sa pripravovala na prvé sv. prijímanie. Počas troch mesiacov si poznačila do svojho denníka 818 obetovaní sa a 2773 dobrých skutkov. Vo svojich 14 rokoch mala tak veľkú vieru, že sa pomocou jej modlitieb obrátil jeden na smrť odsúdený zločinec, ktorý pred svojou smrťou nebol na sv. spovedi. No ona verila, že ak v poslednej chvíli poprosí o odpustenie, bude spasený. Dôkazom jej bolo, keď si na druhý deň prečítala, ako zločinec pred smrťou bozkával kríž Ukrižovaným. Bola nesmierne šťastná.

Vo veku dievčenskej mladosti sa rozhodla nasledovať svoju sestru Paulínu a Máriu do karmelitánskeho kláštora. O povolenie žiadala aj pápeža Leva XIII. Bolo to pre ňu veľmi ťažké. Sama bola bojazlivá, no veľmi túžila po živote v Karmeli, lebo verila, že práve v tejto reholi sa splnia všetky túžby

FOTO: verbisti.sk

jej duše. Kým sa tam dostala, rástla v láske k Bohu v srdci. Cítila nepoznané vzplanutia lásky. O niekoľko týždňov po návšteve Ríma dostala správu, že jej biskup povoľuje vstup do karmelitánskeho kláštora.

Život v kláštore nebol ľahký. Posteľ sa skladala z troch dosák a slamníka. Mäso mohli jesť iba chorí. Predpísané boli pôsty a mlčanie. Terézia to však s radosťou prijímala. Pred obliečkou mala každá postulanka uviesť, prečo vstúpila do kláštora. Terézia povedala: „Prišla som, aby som zachraňovala duše, a najmä, aby som sa modlila za kňazov.“ Aj keď mala iba pätnásť rokov v kláštore ju nemaznali, naopak, predstavení akoby skúšali jej vieru. Bolo to pre ňu ťažké, ale statočne to znášala. 8. septembra 1890 zložila večné sľuby ako Terézia od Dieťaťa Ježiš a od Najsvätejšej Tváre. Túžila ísť do misií do Vietnamu, no chatrné zdravie jej to nedovolilo. Roku 1894 jej zomrel otec. Jej rodná sestra Celina vstúpila takisto do Karmelu a ďalšia sestra Leonia do kláštora Navštívenia Panny Márie.

Začiatkom roka 1895 na rozkaz predstavenej matky Agnesy (jej vlastnej sestry Paulíny) začala písať Terézia svoj životopis, ktorý nazvala *Dejiny duše*. Tam napísala pamätné slová: „*Mojím povolaním*

je láska. Chcela by som Ježiša milovať tak vrúcnne, ako ho ešte nikto nemiloval. Najmenší úkon lásky osoží Cirkvi viac ako všetky ostatné skutky dovedna.“ Svojej sestry napísala: „*Ak sa chceš stať svätou, nemaj iný cieľ, ako robiť Ježišovi radosť v maličkostiach!*“ Ona sama bola v tom vzorom. Trpezlivo znášala dennodenné šuchotanie a vyrušovanie istej sestry, ktorá sedela vedľa nej v kaplnke alebo pri praní s pokojom zniesla striekanie špinavej vody do tváre, ktoré spôsobila iná sestra. Mnoho si vytrpela kvôli chudobnej strave, mala veľké žalúdočné bolesti. Trpela aj kvôli krutej zime, pretože v kláštore sa vôbec nekúrilo. Nikdy sa však nestážovala, iba na smrteľnej posteli o tom povedala predstavenej. Dostala tuberkulózu. Vykašľavala krv. Zomrela 30. septembra 1897 ako dvadsaťštyri ročná. Mala veľké túžby po utrpení kvôli láske, mávala

veľké pokušenia, napríklad proti viere alebo na samovraždu.

Malá Terezka nás pozýva vykročiť na malú cestu – cestu dôvery, lásky a odovzdanosti Bohu – a v tom nachádzať duchovnú radosť z Božej prítomnosti. Ako prisľúbila, spustila z neba „dážď ruží“. V roku 1923 ju pápež Pius XI. vyhlásil za blahoslavenú a o dva roky neskôr za svätú. 14. decembra ju spolu so sv. Františkom Xaverským vyhlásil za hlavnú patrónku misií, hoci v nich nikdy nebola a ani nepracovala. Dňa 19. októbra 1997 ju pápež Ján Pavol II. vyhlásil za učiteľku Cirkvi, hoci okrem vlastného životopisu a niekoľkých úvah a básní nenapísala nič teologicky dôležité.

Juli

ZDROJE:

životopisysvätých.sk

životopis – Sv. Terézia z Lisieux – Príbeh mojej duše.

FOTO: blog.groupbook.ca

**ČASTO STAČÍ JEDINÉ SLOVO,
JEDINÝ MILÝ ÚSMEV,
ABY SME POTEŠILI
ZNECHUTENÉHO ČLOVEKA.**

Sv. Terézia z Lisieux

SPOKOJNOSŤ ALE BEZ BOHA?

FOTO: blog.trginternational.com

OLIVER: „Prečo sú kresťania takí nudní? Majú sa vyhýbať častému žúrovaniu či popíjaniu alkoholu? Veď zabávať sa nie je hriech...“

BOHUŠ: „Pre mňa kresťanstvo vôbec neznamená nuda. Práve naopak, dôležitou črtou kresťana by mala byť radosť - radosť zo života, z blízkyh, z Boha. No nie vždy ju máme a nie vždy ju hľadáme na správnom mieste... Sv. Ján Bosco hovorieval: „Konajte dnes tak, aby ste sa zajtra nemuseli červenať.“

OLIVER: „Dnes sa mnohí ľudia nečerveniajú už skoro pri ničom, takže na sfarbenie pokožky sa spoliehať asi veľmi nedá. Receptov na radosť je na každom kroku dosť, ale ako vybrať tie správne, ktoré potešia človeka, no nezarmútia Boha?“

BOHUŠ: „Je pravda, že receptov na radosť je neúrekom, ale ako hovorí apoštol Pavol: „Všetko smiem. Ale nie všetko osožím.“ (1Kor 6,12) My, kresťania, máme Desatoro, ktoré je pre nás smerovkou a každý človek má svedomie, teda vnútorný Boží hlas, ktorý je pre nás akoby „majákom“. Sv. Ján Mária Vianney - kňaz, ktorý pôsobil v nenápadnej dedinke Ars, na túto tému hovorí: „Človek je taký veľký, že ho nič na svete nemôže uspokojiť. Spokojný je len vtedy, keď sa obráti k Bohu. Vytiahni rybu

z vody - nebude môcť žiť. Rovnako je na tom aj človek bez Boha.“

OLIVER: „Človek chce byť tvor slobodný a práve z tohto dôvodu môže mať niekto pocit, že viera prináša množstvo obmedzení, tak si zvolí radšej inú cestu... A čo ľudia, ktorí ešte nenašli Boha? Tí nemôžu byť napriek tomu vo svojom živote spokojní?“

BOHUŠ: „Máme slobodnú vôľu, a tak sa neustále rozhodujeme pre Boha alebo proti Nemu. Záleží to od nášho osobného vzťahu s Ním, či je pre mňa ako priateľ, ktorý chce pre mňa len to najlepšie, alebo niekto, kto ma obmedzuje... A čo tí, ktorí Boha ešte nenašli? Ak Ho hľadajú, skôr či neskôr ho nájdu. Tí, ktorí Ho vôbec nehľadajú, aj tí majú šancu. Boh nás „hľadá“ všetkých - veriacich i neveriacich. Každý deň sa snaží s nami nadviazať kontakt cez naše svedomie, cez ľudí, cez rôzne okolnosti a udalosti v našom živote. Prichádza mi na myseľ sv. Augustín, ktorý tridsať rokov hľadal šťastie vo všeličom, no nič ho neuspokojilo úplne. Ako 30-ročný prijíma krst a začína cestu konverzie. Jeho slová: „Nespokojné je moje srdce, Bože, kým nespočinie v tebe,“ vyjadrujú pravdu, že v hĺbke srdca človek bez Boha nemôže byť úplne spokojný.“

Adá + Sa

JAHODOVÉ VESELKY

Milé gazdinky,

keď sa teplota vonku šplhá cez tridsiatku a vám sa nechce už ani len tie plavky hľadať pri predstave koľko kozmetických úprav pred kúpaním bude nutné ešte vykonať, ponúkame vám inú možnosť. Nazrite do chladničky, prípadne vyšlite vašu (v lepšom prípade) chlpatějšíu polovičku do jahodových hriadok. Nie preto, aby ste mali doma pokoj (aj keď ani táto pohnútka sa nevylučuje), ale z dôvodu získania cennej suroviny do úžasnej letnej pochúťky. Okrem nej sú potrebné ďalšie ingrediencie, preto nazrite do svojich nôh, aby ste sa ubezpečili, že nebudete musieť ísť von do tej páľavy či obťažovať iných členov svorky.

POSTUP

Býva dobrým zvykom začať príjemnými vecami, preto sa chopíme vajíčok a elegantne oddelíme žlté časti od bielych. K žltým pridáme povestný biely jed, ktorý zlepšuje aspoň náladu, keď už nie postavu a zručne pohybujeme vareškou ako profíčky. Po chvíli pridáme vodu, múku, kypriaci prášok a naďalej sa tvárime pri miešaní sústredene a dôležite. Bielky ošľahané vetrom, pardon šľahačom, začleníme do obsahu v nádobe tak, aby vznikla jednoliata hmota. Tú vydlabeme do poslednej kvapky (na veľké rozčarovanie potenciálnych oblizovačov, ktorí často sledia v kuchyni) na plytký, olejom potretý i múkou vysypaný plech a šup ho tam do rúry. Príliš nerozkúrtite, len tak zľahka na cca 180 stupňov po dobu 15 min.

Až keď je cesto vychladnuté, chopíme sa dobre uschovanej ťapky s rumom a zľahka koláč pokvapkáme. V prípade, že koláč nebudú jesť deti a máte doma smutnú atmosféru pokojne zatrate rukou aj trochu navyše.

Následne siahnite po jahodovom džeme,

POTREBUJEME

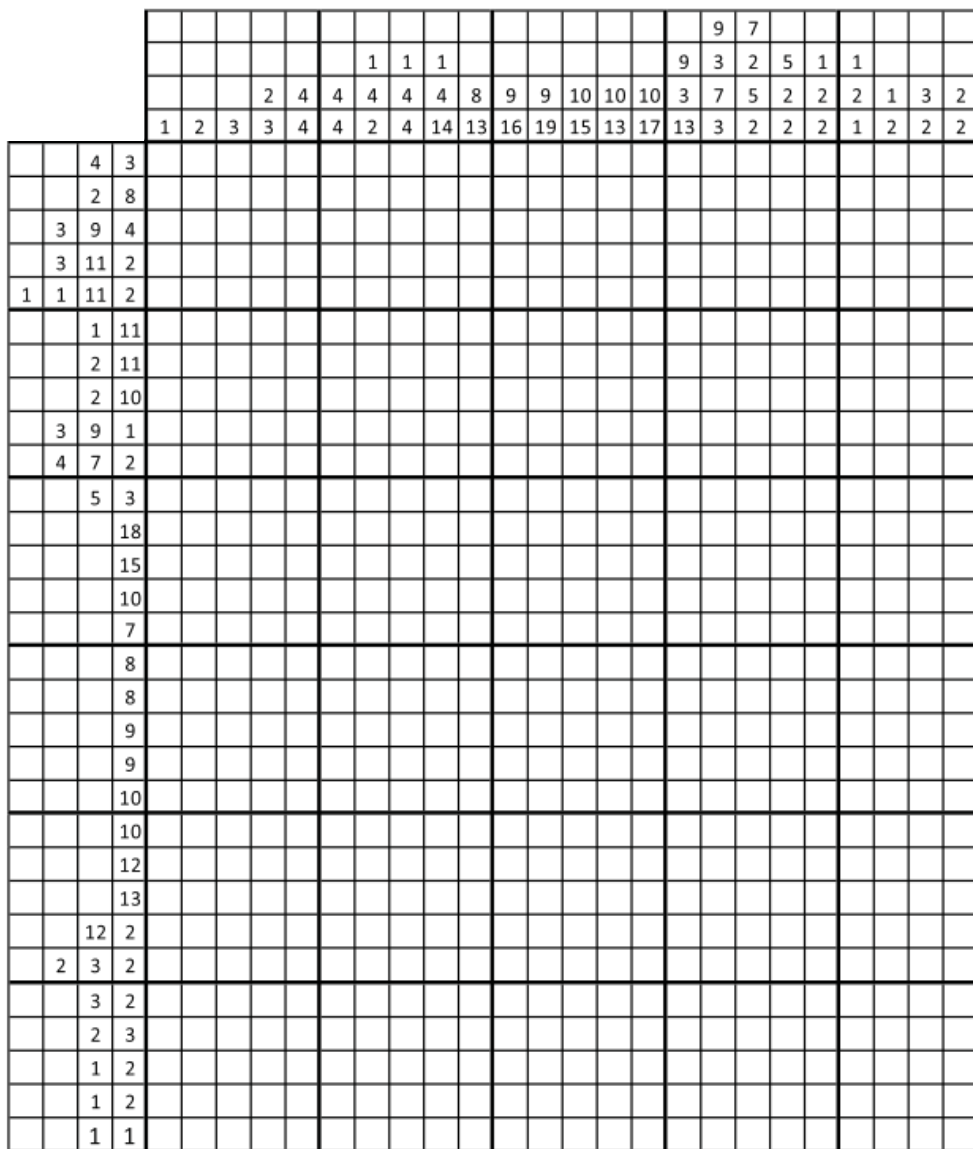
6 vajec
10 PL vlažnej vody
10 PL polohrubej múky
10 PL kryštálového cukru
1 kypriaci prášok do pečiva
250 g mascarpone
125 g smotany na šľahanie
2 PL práškového cukru
pár kvapiek citrónovej šťavy
jahodový džem
tuzemský rum
jahody

ktorým v tenkej vrstve prekryjete povrch koláča. Pustíme si zvuky talianskej opery, ktoré umocnia dojem pri výrobe krému z mascarpone, práškového cukru, šľahačky a pár kvapiek citrónovej šťavy. Ak viete, že budete nedočkavé ochutnať koláč ihneď po dokončení, nezabudnite použiť do šľahačky kvalitný stužovač.

Keď ste si už vypočuli aspoň tri operné piesne a ochutnávka krému dopadla na výbornú, môžete ho pokojne natrieť na vrch koláča, na záver naň poukladať plátky čerstvých jahôd a už sa len blažene usmievať z dobre vykonaného diela (prípadne z kvalitnej dávky rumu... :)

Adá

MAĽOVANÁ KRÍŽOVKA

Pokladník sa pýta v kine
jedného návštevníka:
„Prosím vás, prečo si kupujete
už siedmu vstupenku?“
„Ále, pri dverách stojí nejaký
blázon a vždy mi ju roztrhne...“

Jožo našiel v komore vrecúško s jedom na myši
a pýta sa:
„Mama, čo je to?“
„Mačka v prášku,“ odpovedá mama.

Modlitba dieťaťa:
„ Pane Bože, prosím ťa, vkladaj
vitamíny do zákuskov,
cukríkov, čokolády a nie do
špenátu a mrkvy!“

„Vieš, ako sa dá
uzdraviť podľa
najnovších lekárskech
posudkov?“

„Pôjdeš zajtra
Janovi na
pohreb? “
„ Ani ma nehne,
on na môj tiež
nepôjde... “

„Chorých dajú do
kruhovej miestnosti a
oni sa zdravia, zdravia,
až kým sa neuzdravia.“

VTIPY

Pračlovek si číta vysvedčenie svojho syna a hovorí:
„To, že máš 3 z lovu, chápem, si ešte malý. Ale to, že si
prepadol z dejepisu,
ktorý má len dve strany, to je hanba! “

„Pán hlavný, na ten rezeň čakám už hodinu!“
„Nebojte sa, máme otvorené až do rána.“

Hádajú sa dvaja poľovníci, kto z
nich má lepšieho psa.
„Môj pes nájde moju stopu aj na
druhý deň. Čo na to hovoríš?“
„Čo by som hovoril, okúp sa.“

Pýta sa známa pani Novákovej:
„Počula som, že váš syn študuje
na univerzite. Čo z neho bude,
keď skončí? “
„Obávam sa, že dôchodca.“

„Vieš, čo je najväčšia drzosť? “
„Keď na úrade práce visí na dverách nápis
Nezamestnaným vstup zakázaný. “

Pani Klebetná stretne pani Zvedavú:
„Predstavte si, včera prešlo auto kominára.“
„Nehovorte, to si už ani na streche nemôže byť
človek ničím istý!“

„Fero, prečo ťaháš za
sebou povraz?“
„Lebo som ho skúšal
tlačiť a nešlo to!“

„Teplom sa veci roztahujú a
zimou sťahujú. Kto mi na to povie
príklad? “ pýta sa pán učiteľ.
„Prázdniny. V lete sú dlhšie, v zime
kratšie,“ odpovie Jurko.

Dedko pozerá telku a babka pečie. Dedo kričí:
„Góól, góól, góól!“
Babka príde a hovorí:
„To sme dali až toľko gólov?“
„Áno, prvý Šatan, druhý Replay a tretí Replay.“

BIRMOVANCI 2014

